

कष्टशायं परिश्रमः MBh. 13, 2365. मकृता तपसा लब्धो विविदेश परिश्रमैः R. 2, 86, 12. 6, 100, 9. श्रलं परिश्रमेण (v. l. für परिष्वमेण) Mārka. 1, 9. वाच्मात्रेणापि यामीति वक्तव्ये कः परिश्रमः HArIV. 4813. जये कृतपरिश्रमै 15983. पातञ्जले महूभाष्ये कृतभूरिपरिश्रमः Verz. d. Oxf. H. 164, b, 2 v. u. No. 107, Cl. 4. KIR. 4, 17. 8, 7. अस्माद्यो वदतः पुत्र तवायं वाक्परिश्रमः HArIV. 4235. R. 6, 100, 18. शास्त्रं anhaltende Beschäftigung mit den Lehrbüchern MALLIN. zu RAGB. 1, 5. तत्त्विमिताभिरसीनौ कथाभिरपिश्रमौ nicht müde werdend von den Gesprächen DAç. 2, 5.

परिश्रम (von श्रि mit परि) m. Umfassung, Einfriedigung: ब्रजः सपरिश्रमः ÇAT. Br. 14, 9, 4, 22. Zufucht (श्राघ्न) und Versammlung (समा) ÇKDn. und Wils. nach MRD.; die gedr. Ausg. j. 121 liest aber प्रतिश्रम.

परिश्रमणा (wie eben) n. das Umfassen, Einfriedigen Schol. zu KĀTJ. Cu. 24, 3, 38.

परिश्रव s. परिस्त्रव.

परिश्राम (von श्रम् mit परि) m. Ermüdung, eine ermüdende Beschäftigung: श्रेष्ठः ° die grosse Mühe, die man sich giebt um die Seligkeit zu erlangen. BHAg. P. 2, 9, 20.

परिश्रित् (von श्रि mit परि) f. Einfasser, so heissen kleine Steine, mit welchen die Feuerstelle und andere Theile des aufgeschichteten Altars umlegt werden. ÇAT. Br. 7, 1, 1, 12. fgg. 3, 1, 10, 2, 11. 9, 1, 1, 5, 4, 2, 7, 10, 4, 2, 2, 2, 5. fgg. KĀTJ. ÇA. 16, 8, 22. 28. 47, 1, 7. 48, 1, 1, 6, 13. 21, 3, 33. श्रन् ° 17, 2, 12. सपरिश्रित्क 18, 3, 7.

परिश्रित (wie eben) 1) adj. s. u. श्रि. — 2) n. so v. a. परिवृत् n. AIT. Ba. 1, 13. Āçv. Grah. 2, 5. ÇAT. Br. 3, 1, 2, 8. 14, 1, 2, 15. LĀTJ. 4, 3, 17. So ist wohl auch st. परिसृत् zu lesen in der Stelle: श्रानश पङ्गिद्वपाश नविहरन्कर्त्रं च न। तस्मात्परिसृते द्यातिलांश्चावकीरयेत् || MBh. 13, 4291.

परिश्रुत (partic. von श्रु mit परि) 1) adj. s. u. श्रु. — 2) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 8, 2562. 2563.

परिषाढः ein best. Theil des Hauses VjUTP. 186. °वारिक् Diener 210. Zelegt sich scheinbar in परि + षाढः.

परिषत् (von परिषद्) n. das eine-Versammlung-Sein: श्रवतानामम्नां ज्ञातिमात्रोपातिविनाम् । सद्वस्तः समेतानां परिषत्वं न विद्यते ॥ M. 12, 114.

परिषद् (सद् mit परि) 1) adj. umlagernd: वि वज्रेण परिषेदो जघानायन्नापि उपर्मिद्धमानाः RV. 3, 33, 7. — 2) f. consesus, Versammlung, Zuhörerschaft, Rathversammlung AK. 2, 7, 14. H. 481. HALJ. 4, 60. Uggaval. zu UNĀDIS. 1, 129. ÇAT. Br. 14, 9, 4, 1. KAUC. 38. सपरिषत्क (श्राचार्य) GOBB. 3, 2, 40. 4, 23. श्रलमनेन परिषत्कुतूहलविर्मर्कारिणा परिषमेणा Mārka. 1, 9. ÇA. 3, 11. 4, 2. MĀLAV. 3, 9. SPR. 1704. दशावरा वा परिषद्य धर्मं परिष्कल्पयेत् M. 12, 110. fgg. MBh. 16, 73 (mit स falschlich geschrieben). R. GOR. 2, 13, 16. श्रमात्यं MĀLAV. 69, 21. मत्तिं 70, 7. सभापरिषदा मध्ये MBh. 4, 524. मोक्षमक्षा° HIOUEN-THSANG I, 38. 41. pl. TAIIK. 2, 7, 5. R. 2, 111, 5, 24. GOR. 121, 12. — Vgl. पर्षद्, पारिषत्क, पारिषद्, पारिषद्क, पारिषद्य.

परिषद् m. Var. für पारिषद् BHAB. im DVIRUPAK. ÇKDn. für पार्षद् Ind. St. 3, 269. fgg.

परिषद्य 1) adj. (von सद् mit परि) parox. was man umwerben, um was man sich Mühe geben muss: पुरिषद्य (zu meiden NIR. 3, 2) कृत्या-IV. Theil.

सूरेकणो नित्यस्य रूपः पतयः स्याम RV. 7, 4, 7. colendus: परिषद्यो (zur Versammlung gehörig MAHIDB.) असि पवैमानः VS. 5, 32. TBr. 3, 1, 2, 11 in Z. f. d. K. d. M. 7, 274. — 2) m. (von परिषद्) Mitglied einer Versammlung, Besitzer, Zuhörer BHAR. im DVIRUPAK. ÇKDn.

परिषेद्वन् (von सद् mit परि) adj. umlagernd, umgebend RV. 10, 61, 18.

परिषदलै (von परिषद्) adj. von einem Rath umgeben P. 5, 2, 112. इ-जन् Sch. Versammlungen darbietend: श्रामान् BRAH. 4, 12. m. Mitglied einer Versammlung, Besitzer ÇABDAH. im ÇKDn.

परिषय (von सा mit परि) m. neben निषय und विषय P. 8, 3, 70.

परिषीवणा (von सिच् mit परि) n. das Umwinden KITI. ÇR. 8, 6, 12.

परिषूति (von सू mit परि) f. Bedrängniss (?): पूर्वं स्मैं परिषूतेरुष्यथः RV. 4, 119, 6. मार्किन्नो श्रस्य परिषूतिरीशत 9, 85, 8.

परिषेक (von सिच् mit परि) m. Begießung, Uebergießung, Giessbad SUÇR. 1, 46, 17. 182, 8. 365, 3, 2, 3, 15, 3, 5. शोतमालेपनं कार्यं परिषेकश्च शीतलः 19, 16. 60, 10. 412, 10. दारयत्ति शिलां परिषेकैः VARĀH. BRB. S. 53, 116. शपनानि च मुद्यानि परिषेकाश पुक्ताः: wohl Badeapparat MBh. 13, 2779. परि° SUÇR. 1, 39, 12. 2, 28, 5. 35, 3.

परिषेचकै (wie eben) adj. begießend, übergießend; mit seiuem obj. componirt gaña याजकादि zu P. 2, 2, 9. 6, 2, 15 i. v. l. परिषेकै.

परिषेचन (wie eben) n. das Begießen, Uebergießen SUÇR. 1, 100, 8, 2, 364, 11. 38, 14. KĀTJ. ÇR. 26, 7, 35. LĀTJ. 1, 6, 10. VARĀH. BRB. S. 53, 115. Wasser zum Begießen der Bäume MBh. 12, 9116. fg.

परिषेडश (प° + षडशन्) volle sechszen: रथेनैकेन प्रुषेण दत्तिभिः परिषेदशैः N. 26, 2.

परिष्कस partic. praet. pass. von स्कन्द् mit परि Siddh. K. 129, b, 6. परिष्कन्द Schol. zu P. 8, 3, 74. परिष्कन् m. = परिष्कन्द RAMAM. zu AK. 2, 10, 18. ÇKDn.

परिष्कन्द (von स्कन्द् mit परि) m. P. 8, 3, 75, Sch. Diener RAMAN. zu AK. 2, 10, 18. ÇKDn. VS. 30, 13. du zweit zur Seite des Wagens gehende Diener AV. 15, 2, 1. fgg. परिष्कन्द AK. 2, 10, 18. H. 360. HALJ. 2, 214. परिष्कन्दा रथस्यासन् MBh. 8, 1497. मकृष्मूर् adj. (कालचक्रा) 14, 1234. Nach P. 8, 3, 75 gehört परिष्कन्द mit स zu den प्राच्यभूत.

परिष्कन् s. परिष्कस.

परिष्कार (von 1. कर् mit परि) m. Verzierung: सपरिष्मएउलं चैव रथस्यामीतपरिष्कारः MBh. 8, 1477.

परिष्कार (wie eben) m. 1) Schmückung, Schmuck, Verzierung AK. 2, 6, 2, 33. H. 650. HALJ. 2, 385. क्रियतामस्माकं नखलोम्ना परिष्कारः DHURTAS. 94, 14. क्लेम°: वाजिन् MBh. 5, 8348. रथ 7, 268. 280. 14, 2612.

— 2) Hausgeräthe VjUTP. 137. SADDH. P. 4, 21, a. °वाशिता VjUTP. 24.

— 3) चोवर् eine Art von Gewand 207. Ueberall परिष्कार.

परिष्कार्या (wie eben) f. 1) das Verzieren: होमाग्निरथताधूपमस्मना च परिष्कार्या । कार्या नीरादिभाइनामेव तद्रक्षणं स्मृतम् || MĀK. P. 51, 38.

— 2) श्रग्नि° die Pflege des heiligen Feuers, v. l. für श्रग्निपरिष्कारा M. 2, 67 in der ed. Calc.

परिष्वनीय adj. zum परिष्वन (s. स्तु mit परि) bestimmmt: स्तोम ÇĀNU. ÇR. 17, 7, 6.

परिष्ठि f. 1) Hemmung, Hinderniss: सत्स्येदेवा श्रन् चता गुरुवत्परिष्ठिर्यान् भूम् RV. 4, 63, 3 (2). नकुः परिष्ठिर्यान्धवन्यधस्य ते पद्मासुरे द-